„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek Tygodniowy“.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 37) 50 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Ner. 8. Wtorek 12. Stycznia 1869. **Rok wydania 59.**

Telegram Gazety Lwowskiej.

Paryż, 11. stycznia. Ambasador grecki zażądał ażeby Grecya postawiona została na równi z Turcyą w naradach konferencyi. Mocarstwa uchwaliły przed zebraniem się konferencyi, przyznać Grecyi tylko głos doradczy. Ambasador grecki telegrafował do Aten zapytując czyli w tym składzie rzeczy ma brać udział w konferencyi.

„France“ donosi, że pełnomocnicy mocarstw składających konferencyę uchwalili w sobotę na poufnem zgromadzeniu, wezwać Grecyę wspólną notą, ażeby nie obstawała przy żądaniu ambasadora greckiego. Być może że na wypadek spóźnienia się odpowiedzi rządu greckiego drugie posiedzenie konferencyi zostanie odroczone.

(Telegram „Czasu“.)

Paryż, 10. stycznia. Sprawozdanie ministra skarbu do Cesarza przedstawia korzystny rezultat finansów, stwierdza mianowicie rozwój ostatnich miesięcy, jako następstwo pewności pokoju i dowód, jak płodnym może być pokój i jak słusznie opinia publiczna przyklaskuje usiłowaniom Cesarza około uchylenia starcia.

Bukareszt, 10. stycznia. Steege (b. minister skarbu) mianowany jest ajentem dyplomatycznym rumuńskim w Wiedniu, Petersburgu i Berlinie. Książę Karol Rumuński otrzymał własnoręczne pismo Sułtana zapewniający go o przyjaźni swojej i przychylności, a równocześnie powinszowanie od wielkiego wezyra za dobre stosunki Rumunii z Turcyą.

Część urzędowa.

C. k. Prezydyum Namiestnictwa zamianowało adjunktów powiatowych Eugeniusza Kraussa, Antoniego Andahazego, Władysława hr. Russockiego, i konceptowych praktykantów Jana Orobkiewicza i Kazimierza hr. Badeniego koncepistami Namiestnictwa.

Lwów, dnia 11. stycznia 1869.

W skutek przedstawienia gminy w Horożance nadała Rada szkolna krajowa posadę nauczyciela przy tamtejszej szkole Janowi Manaczyńskiemu, dotychczasowemu nauczycielowi w Laszkach dolnych.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 29. grudnia 1868.

Gmina miasta Sambora systemizowała przy tamtejszej szkole głównej żeńskiej prócz dotychczas ustanowionych 3ch nauczycielek i jednej pomocnicy jeszcze jedną nauczycielkę z płacą roczną 210 złr. w. a. i dodatkiem na pomieszkanie w rocznej kwocie 84 złr. w. a.

Okazaną tym aktem gorliwość rzeczonej gminy około podniesienia oświaty ludowej podaje się do publicznej wiadomości.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 2. stycznia 1869.

W skutek przedstawienia gminy w Brykuli nowej nadała Rada szkolna krajowa posadę nauczyciela przy tamtejszej szkole Michałowi Nikorowiczowi, nauczycielowi w Załawiu.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 2. stycznia 1869.

Część nieurzędowa.

Dziennik urzędowy węgierski podaje nominacye przy węgierskiem ministertwie obrony krajowej: profesor uniwersytetu Karol Kerkapolii mianowany został sekretarzem stanu. pułkownikowi Beli Ghyczy de Ghyczy i Assamerth, przeniesionemu do Landwery, powierzono równocześnie kierownictwo pierwszej sekcyi ministerstwa obrony krajowej, nadżupana aradzkiego komitatu mianowano radzcą ministeryalnym, a radzcę ministeryalnego Franciszka Aschmanna radcą sekcyi; prof. Gabriel Gondel i Ludwik Sancho zostali sekretarzami ministerstwa, na koniec porucznika 72. pułku piechoty liniowej, Artura Gränzenstein, przeniesiono do węgierskiej landwery i polecono mu objąć jedną z systemizowanych w węgierskiem ministerstwie obrony krajowej posadę porucznika landwery.

„N. Pr. Ztg.“ pisze co następuje o konferencyi: „Konferencya z podwójnego względu może być uważaną za rękojmię pokoju: raz ponieważ — jak Cesarz Napoleon w dzień Nowego roku powiedział — dowodzi, że ilekrotnie pokaże się jakaś trudność, mocarstwa porozumiewają się, aby ją usunąć i zapobiedz zawikłaniom, powtóre ponieważ z powodu ograniczenia na obecny wypadek ma za sobą wszelkie prawdopodobieństwo pomyślnego rezultatu, a pomimo tego ograniczenia nie traci konferencya na znaczeniu. Prawda, że tak po konferencyi jak przed konferencyą pozostanie kwestya oryentalna na horyzoncie Europy, jako zagadka przyszłości a ciągła obawa dla teraźniejszości. Ale czyż dla tego trzeba lekceważyć usiłowania dyplomacyi i dobre zamiary gabinetów, ponieważ one zamiast wysuwania naprzód tej kwestyi starają się ciągle o to, żeby pokój utrzymać? Nie jest to zapewne istotnem zadaniem polityki, żeby żyć z dnia na dzień, ale powinna ona także hamować w ten sposób wszelkie gwałtowne kroki, żeby dla ewentualnych niebezpieczeństw przyszłości nie mącić pokoju chwili obecnej. Powinna ona przedewszystkiem o tem pamiętać, że usunięcie zamachu wojennego nie jest tylko korzystnem dla chwilowego utrzymania pokoju, lecz odsuwa zarazem coraz bardziej w głąb wszelkie wstrząśnienia przyszłe. Każdy dzień pokoju sprowadza bowiem stosunki, z których owoce mogą być w przyszłości zbierane, spowodowuje usiłowania, które oczekują wynagrodzenia w przyszłym pokoju, przysparza nabytków, których używanie zapewnić może tylko trwały pokój, podczas kiedy międzynarodowe stosunki sprowadzają wymianę zdań, które wyrówna wszelkie nieporozumienia, mogące stać się przyczyną sporów. Zresztą konferencya nietylko wybuchowi kwestyi oryentalnej ma przeszkodzić; wiadomo, że w ogóle przyjdzie tam pod obrady stanowisko mocarstw europejskich, że stanie się ona powodem do wytoczenia i innych kwestyi, które wynikają już to z obrażonej miłości własnej, już też z tradycyjnych przysądów i o których można się spodziewać, że z czasem dadzą się także w drodze pokojowej załatwić. Jeżeli tedy o czem nie wątpimy powiedzie się zręczności dyplomacyi europejskiej, doprowadzić do pokojowego załatwienia sporu grecko-tureckiego, to zostanie przez to załatwiony nietylko ten jeden wypadek, lecz w ogóle będzie dokonane dzieło pokoju.

Cesarz Francuzów równie jak jego gabinet — jak pisze korespondent paryski do „Morning Post“ — mają być bardzo zadowoleni ze zebrania się konferencyi i z tego że kwestya oryentalna jeszcze nie przyjdzie do wybuchu. Francya — pisze dalej ten korespondent — pomimo swojego uzbrojenia nie jest jeszcze przygotowaną do wojny wschodniej, a jej rola obronicielki chrześcijan wschodnich nie pozwoliłaby jej pozostawać długo bezczynną. Rosya znajdowała się w temsamem położeniu, a to przekonanie, że każdy dalszy rok północnemu państwu daje nowe siły, a przeciwnie osłabia wielką portę, skłoniło rosyjskich mężów stanu do nakłonienia Prus do zaproponowania konferencyi. Tymczasem udawano ciągle przyjaźń dla Grecyi a rosyjscy posłowie w Konstantynopolu, w Atenach, w Berlinie, Paryżu i w Londynie przemawiali od początku rokowań za przypuszczeniem Greków do konferencyi, jakkolwiek Rosya wiedziała, że ten plan się nie utrzyma, gdyż Grecya traktatu paryskiego nie podpisała. Rosya występuje jako obronicielka Greków i zyskuje przez to nowy wpływ na czas przyszły. Powstanie kreteńskie dlatego tylko narobiło tyle hałasu w Europie, ponieważ było podtrzymywane przez Francyę i Rosyę, a konferencya zbiera się właściwie dlatego, aby fałszywą politykę tych państw poprawić. Jeżeli Turcya nie okaże pewnej stanowczości na konferencyi, to popełni wielki błąd, bo i markiz de Lavalette i lord Lyons są jej przyjaciołmi, a Rosya chce tylko pozornej walki.

Jeden z dzienników angielskich zwraca uwagę na kwestyę oddania Gibraltaru Hiszpanii która wystąpiła na jaw prawie jednocześnie z rewolucyą w tymże kraju i tak się o niej wyraża. „Nie ma wątpliwości, że dla przyszłego rządu hiszpańskiego byłoby to niezmierną korzyścią gdyby mógł powiedzieć krajowi: Gibraltar należy znowu do Hiszpanii, skończyło się tam panowanie obcych które tak długo obrażało miłość własną narodu.

Z drugiej strony Anglia nie obstaje koniecznie przy zatrzymaniu Gibraltaru. Nie mówiąc o tem stronnictwie w Anglii która jest przeciwne aby Królestwo zjednoczone posiadało jakiekolwiek dzierżawy po za obrębem swoich granic, jest wielu takich którzy utrzymują, że ta skała jest ciężarem nie przynoszącym odpowiednich korzyści. Ma to być pozycya niezwyciężona o czem można wątpić dzisiaj w obec postępów artyleryi nowoczesnej ale port ma zły który zaledwie mógłby służyć za schronienie. Anglia która opuściła już wyspy jońskie nie byłaby też w zasadzie przeciwną odstąpieniu Gibraltaru.

Zachodzi tu przecież jeszcze jedna kwestya a mianowicie:

Jakkolwiek Anglia nie obstaje koniecznie przy zatrzymaniu Gibraltaru potrzebuje przecież dla swego handlu i marynarki pewnego punktu przy wstępie do morza śródziemnego. Nie odstąpi więc Gibraltaru bez wynagrodzenia. Odstąpiłaby ten punkt jedynie tylko Hiszpanii i nie ścierpiałaby pewnie aby jakiekolwiek inne mocarstwo zajęło jej miejsce. Rząd hiszpański powinien więc przedłożyć pewne trwałe warunki. Jeżeli Hiszpania zostania rzecząpospolitą nie ma wątpliwości że Anglia okaże się łatwą. Wie bowiem dobrze, że żaden inny rząd, przypuszczając że rzeczpospolita mogłaby poźniej upaść nie ośmieli się opuścić tego co rzeczpospolita przyniosła ze sobą, aby się nie narazić krajowi.

Najodpowiedniejszem dla Anglii wynagrodzeniem za Gibraltar byłoby miasto Ceuta na wybrzeżach marokkańskich. Hiszpania może tem miastem rozporządzać. Anglia zaś nie potrzebowałaby nigdy obawiać się ze strony Marokkanów tych reklamacyi spowodowanych uczuciem miłości własnej narodowej na jakie teraz jest narażoną z powodu Gibraltaru.

Dzienniki włoskie z dn. 5. b. m. zapełniają jeszcze zawsze swoje szpalty doniesieniami o excesach wywołanych zaprowadzeniem podatku od mlewa. Niestety w wielu miejscach przyszło do przelewu krwi, podczas kiedy znowu gdzieindziej naruszyli buntownicy prywatną własność urzędników. Bicie w dzwony na gwałt i podpalanie są bardzo częste; przeciwko sprawcom takich gwałtów musi oczywiście występować wojsko z bronią sieczną i palną. Większa część młynów szczególnie w Emilii i Modenie jest pozamykana. W niektórych miejscach rozkazał rząd żołnierzom puścić w ruch młyny, aby zadosyć uczynić codziennym potrzebom publiczności. Opór przeciwko poborowi tego podatku, który dotąd ograniczał się jedynie na Włochy środkowe i górne objawia się teraz także w południowych Włoszech, mianowicie w Potenza, Trani i Matfetta.

Korespondent z Rzymu do „Pall Mall Gazette“ pisze, że w odpowiedzi Papieża na pismo Wiktora Emanuela ze wstawieniem się za Ajanim i Luzzim, znajdowała się ta uwaga, iż wstawienie się Króla dowodzi jego sympatyi dla buntu wywołanego przez pomienionych zdrajców. Papież oświadcza dalej, że będzie naśladował swoich poprzedników co do łagodności, ale jak oni nie zniesie żadnego mięszania się do swoich praw monarszych. Z tego samego powodu ganił Papież członków sacra consulta na nowy rok za to, że zaraz po skondemnowaniu obu zbrodniarzy, wiadomość ta przeszła do dzienników rosyjskich.

„Constitutionnel“ pisze co następuje o obecnej sytuacyi Hiszpanii: Jestto niestety najnieomylniejszą prawdą, że po czteromiesięcznem prowizoryum stan Hiszpanii nietylko się nie polepszył, lecz owszem pogorszył. Stronnictwa występują dobitniej niż dawniej, i to jest wszystko. Stronnictwo republikańskie jest przygotowane do stoczenia walki na śmierć lub życie z rządem prowizorycznym, który znowu ze swojej strony nie myśli abdykować, lecz przeciwnie, gotów jest szukać ratunku w zamachu stanu i w dyktaturze. Jeżeliby to nastąpiło — jakież będzie zachowanie unionistów, pierwszych sprawców rewolucyi? — Czy pozostaną w zgodzie z rządem, czy też zajmą stanowisko dwuznacznej neutralności? — Trudno na to pytanie odpowiedzieć. To jest pewniejsza, że stronnictwo karlistowskie oczekuje wybuchu walki, aby przeciw republikańskiej chorągwi tradycyjny sztandar monarchiczny wywiesić, może w tej myśli, że przez to przyciągnie na swoją stronę wszystkich tych którzy są za monarchią. Taki jest teraźniejszy stan Hiszpanii, na który bez ubolewania patrzeć nie możemy. Cesarstwo francuzkie nie ma w tem żadnego osobistego interesu, żeby się starać o rozwiązanie problematu hiszpańskiego. Jest ono bowiem równie niezawisłe od związków familijnych jak obce agitacyom stronnictw i intrygom demagogicznym.

Półwysep pirenejski przeistoczył się już od krańca do krańca w obóz wojenny. W północnych prowincyach podnosi głowę stronnictwo Karlistów i to nie bez skutku, na południu konspirują republikanie, a w najbliższych stolicy prowincyach oczekują co chwila powstania ludu, o którego celu dotąd nikt nie ma jasnego pojęcia, ale które niezawodnie głównie będzie wymierzone przeciwko prowizorycznemu rządowi. Przy tem rozbijają się sympatye i dążności wewnątrz konserwatywno-monarchicznego stronnictwa, a to przez różne kandydatury; do dnia dzisiejszego ani książę Montpensier, ani książę Asturyi, ani też żaden inny obcy książę nie mogą liczyć na stałe stronnictwo w Hiszpanii. W rozpaczy pozyskali monarchiści jedynego jeszcze popularnego męża, którego imię jaśnieje blaskiem z ostatnich dziesiątków lat. Sędziwy Espartero, książę Wittorii, ma stanąć u steru rządu, czy to jako prezydent rzeczypospolitej, czy to jako dożywotny rządca. Zdaje się, że monarchiści liczą jeszcze na pojednanie z Burbonami i chcą tylko, żeby Espartero osłaniał swoją tarczą tron dla księcia Asturyi, najstarszego syna Królowej Izabeli. Ale wszystkie te kombinacye są czcze i daremne, dopokąd obaj ci mężowie, którzy obecnie dzierzą ster rządu, t. j. marszałkowie Serrano i Prim, nie objawią swoich istotnych zamiarów i nie porozumieją się pomiędzy sobą co do roli jaką każdy z nich w tym dramacie przyszłości odgrywać zamyśla. Naród hiszpański przeczuwa instynktowo dyktaturę Prima. Mąż ten naśladując Napoleona zachowuje teraz uporne milczenie. Daremnie usiłują najbliżsi jego przyjaciele odgadnąć jego zamiary. Przeczuwają tylko, że dąży do wielkiego i już po połowie wszystko na to jest przygotowane, że po nowym, krwawym zamachu stanu powitają w dyktatorze Primie, przyszłego Króla. Na wszelki sposób nie długo przyjdzie do wybuchu. W zgromadzeniu konstytucyjnem Kortezów, powołanem na początek lutego do Madrytu, będzie miało większość stronnictwo republikańskie. Powtórzy się więc w Hiszpanii co do najdrobniejszych odcieni ostatnia rewolucya francuska, jeżeli jenerał Prim nie uzna za stosowniejsze przedstawić się już konstytuancie jako powołany od Boga zbawca państwa. Co potem nastąpi, to łatwo przewidzieć o to tylko chodzi, czy Prim będzie umiał tak po mistrzowsku odgrywać rolę „parweniusza z łaski narodu“ jak jego wzór nad Sekwaną. Reszcie Europy przynoszą zawikłania w Hiszpanii tę korzyść chwilową, że Francya przez wzgląd na chaotyczne stosunki w Hiszpanii jest cokolwiek związaną w czynnościach swoich. Napoleon III. co do swoich planów włoskich liczył wiele na gotową pomoc rządu madryckiego i Francyi będzie tak długo wiele zależeć na pokoju, dopokąd przesilenie w Hiszpanii się nie ukończy.

„Regeneracion“ podaje następujące szczegóły o Towarzystwie Ś. Wincentego de Paula w Hiszpanii: W ciągu ubiegłych 12 lat towarzystwo rozdzieliło między ubogich 30 milionów, a w roku ubiegłym aż do dnia rozwiązania 2 miliony. Towarzystwo przybyło do Hiszpanii z końcem roku 1850, zaczęło się rozwijać w r. 1853 a w r. 1855 ogłosiło sprawozdanie dla ujednostajnienia swojej działalności w całej Hiszpanii jak to zwykło czynić we wszystkich krajach. Do towarzystwa należało w 1868 r. 2915 duchownych i 9916 osób świeckich, dalej 765 aspirantów i 2208 członków honorowych, którzy z powodu zajęć swego powołania nie mogąc odwiedzać chorych regularnie, wspierali towarzystwo datkami.

Mowa tronowa króla portugalskiego zawiera między innemi następujący ustęp dotyczący stosunków finansowych kraju: „Stan finansów jest niepomyślny. Przerywana ciągle równowaga między dochodami a wydatkami, potrzeba uciekania się do kredytu, prawie zawsze pod szkodliwemi warunkami, wzrost wydatków po za granicę, którą mu zakreślają dochody państwa, wszystko to sprowadziło kłopoty finansowe w których się obecnie znajdujemy; kłopoty te jednak nie przewyższają silnego postanowienia naszego przezwyciężenia ich. Porządek w administracyi, zmniejszenie wydatków, które tylko nie są niezbędne, wreszcie ofiary rozdzielone sprawiedliwie i jednostajnie na wszystkich obywateli, oto środki które mogą naprawić finanse publiczne nie psując porządku w gospodarstwie narodowem i nie tamując postępu jego rozwoju pod względem przemysłowym i handlowym. Zacni parowie królestwa i wy panowie deputowani narodu portugalskiego — w teraźniejszych trudnych stosunkach jest zadaniem waszego patryotyzmu i światłego doświadczenia, dowieść jak skuteczną i potrzebną jest pomoc reprezentacyi narodowej, do załatwiewia najtrudniejszych kwestyi, pokonania najgroźniejszych trudności i sprowadzenia nadzwyczajnej sytuacyi do normalnych warunków.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sadzie krajowym w bieżącym tygodniu odbyć się mające.) D. 13. b. m.: Abraham Federbusz, oszustwo. Iwan Barandyj, ciężkie obrażenie ciała. Piątkowski Piotr i spól., gwałt publiczny.

Dnia 14. b. m.: Matwij Zadorożny, kradzież. Szczepan Hoza, gwałt publiczny. Daniel Bołczowski, kradzież. Pan Adolf Luka, obraza honoru (proces prasowy czasopisma „Deutsche Bühne“ w Hamburgu i Nowym Yorku).

(Zakład gazowy na kolei.) Z powodu przedłużenia kolei Karola Ludwika do Brodów i na Tarnopol do Podwołoczysk wzniesiono w ciągu ubiegłego lata i jesieni w dworcu lwowskim kilka znaczniejszych budynków, jako to nową palarnię na 12 maszyn, kuźnię, warsztat do budowy i reparacyi wagonów w budynku mającym 83 sążni długości a 8½ sążni szerokości, nakoniec nowy magazyn materyałów. W skutek tego powiększyła się znacznie przestrzeń zajmowana przez budowle kolejowe, co skłoniło jeneralnego dyrektora kolei Dr. Herz-Rodenau urządzić osobny zakład gazowy dla oświetlenia dworca. Zakład ten już ukończony, dostarcza światła na teraz tylko do głównych warsztatów, jest jednak tak urządzony, że później będzie go można rozszerzyć, tak aby oświetlał także perron, główny dom stacyi i ulicę do dworca prowadzącą. Nie wchodząc w bliższe szczegóły tego nowego zakładu gazowego, urządzonego bardzo praktycznie przez p. Lö St. George inżyniera kolei Karola Ludwika, przyznać winniśmy przynajmniej, że nowe oświetlenie nie zostawia nic do życzenia. Gaz nie tylko pali się bardzo czystym i białym płomieniem, ale nadto posiada niezwykłą siłę. Dowiadujemy się, że pan L. St. George otrzymuje gaz z rozmaitych materyałów, z odpadków, które dotychczas nie miały prawie żadnej wartości z drzewa, węgli kamiennych i torfu, a do oczyszczenia surowego gazu używa prócz bardzo małej ilości wapna, masy własnego wyrobu. Zakład gazowy na kolei zaopatruje obecnie 252 płomieni, których liczba zostanie w najbliższym czasie powiększoną o 208 a później za rozszerzeniem urządzenia na sień wstępną, dom główny i drogę do dworca, dójdzie do 816 płomieni.

(Wypadki miejscowe.) W domu pod L. 255 m. schwytano dn. 8. b. m. wieczór w ciemnej sieni dwie kobiety zabierające się do podłożenia ognia.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

(Nowe koleje żelazne w Galicyi.) Jak wiadomo spółki reprezentowane przez hr. Stanisława Gołuchowskiego, hr. Adama Potockiego i hr. Aladara Andrassy, tudzież hr. Włodzimierza Borkowskiego połączyły się w jedną dla przedsięwzięcia budowy kolei żelaznej z Przemyśla do Husiatyna. Spółka ta przedłożyła teraz ministerstwu handlu odnośny projekt i prosiła o udzielenie koncesyi. Długość projektowanej kolei wraz z dziesięciomilową linią boczną ze Stryja do Lwowa ma wynosić 64.5 mil, a mianowicie z Przemyśla na Sambor, Drohobycz, Stryj i Kałusz do Stanisławowa, punktu przecięcia z koleją lwowsko-czerniowiecką, 31.6 mil; ze Stanisławowa na Tłumacz, Buczacz i Czortków do Husiatyna 22.9 mil, razem z Przemyśla do Husiatyna 54.5 mil.

Ministeryum handlu udzieliło deputowanemu Rady państwa i właścicielowi dóbr Janowi Czajkowskiemu i spółce na przeciąg jednego roku żądane pozwolenie do rozpoczęcia przygotowawczych prac technicznych pod budowę kolei żelaznej z Krasnego na Kamionkę strumiłową, Krystynopol i Sokal do granicy austryacko-rosyjskiej, odnośnie do wydanego rozporządzeniem z d. 23. października 1868 podobnego pozwolenia.

Wykaz

c. k. uprzyw. lwowsko-czerniowieckiej kolei żelaznej.
(Przestrzeń obrotu 35 mil.)

Miesiąc	Transport: Osób – Liczba podr.	Transport: towar. – cetnary celne	Dochody: Przewóz osób, pakunków i przesyłek pospiesz. zlr.	c.	Dochody: transport towarów zlr.	c.	Dochody: Razem w r. 1868 zlr.	c.
Od 1. stycznia do 30. listopada 1868 . . .	144201	2634214	387481	06	1206388	27	1593869	33
Od 1. do 31go grudnia 1868	15676	213320	36041	22	90937	37	126978	59
Razem	159877	2847534	423522	28	1297325	64	1720847	92

Od 1. stycznia do 31. października 1867 . 1327258 27
Od 1. do 30. grudnia 1867 . . . . 123268 84
Razem 1450527 11

Zatem w porównaniu z tym samym kwartałem roku przeszłego, dochód w roku bieżącym był większy o 270320 81

Oprócz tego przewieziono w grudniu . 1868 r. 14 028 cetnarów celnych rozmaitych towarów rządowych bez policzenia należytości frachtowej.

Ceny targowe w miesiącu grudniu:

	Tarnów zr.	c.	Dębica zr.	c.	Sędziszów zr.	c.	Ropczyce zr.	c.	Głogów zr.	c.
	Miejsce targu: waluta austryacka									
Mec pszenicy	3	75	4	.	3	80	3	95	3	50
„ żyta	3	17	3	.	2	62	3	.	2	70
„ jęczmienia . .	2	60	2	50	2	32	2	75	2	50
„ owsa	1	72	1	75	1	70	1	62	1	60
„ hreczki	2	67	.	.	.	.	3	50	2	20
„ kukurudzy . . .	.	.	.	.	.	.		.	.	.
„ ziemniaków . .	.	60	.	50	.	65	.	50	.	80
Grochu	4	.	5		3	70	3	.	.	.
Cetnar siana	1	25	1	20	1	12	.	86	1	10
Sąg drzewa twardego	9	50	7	.	7	35	6	50	7	.
„ „ miękkiego	7	50	5	.	6	26	4	80	4	50
Funt mięsa wołowego	.	.	.	14	.	11	.	12	.	10
Miara wina	.	.	1	50	2	.	1	.	1	20
„ piwa	.	.	.	28	.	28	.	24	.	28
Wyrobnik z wiktem	.	.	.	25	.	15	.	20	.	20
„ bez wiktu .	.	.	.	40	.	40	.	30	.	30

Ostatnia poczta.

Zagrzeb, 10. stycznia. Na dzisiejszem posiedzeniu konferencyi banalnej odczytano w całej osnowie zmodyfikowany projekt ustawy. Do reorganizacyi municypiów i oddzielenia sądownictwa od administracyi będą wybrane na jutrzejszem posiedzeniu na wniosek bana dwie komisye.

Monachium, 10. stycznia. Książę Luitpold został mianowany jeneralnym inspektorem armii, jenerałowie Tann i Hartmann jako jenerałowie piechoty. dowódcami korpusów w Monachium i Würzburgu, jenerałowie Stephan, Feder, Walther i Bothmer jenerałami dywizyi. Jenerał-adjutant królewski Laroche został mianowany jenerałem piechoty.

Konstantynopol, 10. stycznia. Hobbart Basza doniósł rządowi, że powstańców transportowanych na okręcie tureckim wysadzono na ląd w odległości trzech mil od miasta Syry i rozbrojono, aby nie niepokoić ludności.

Kair, 9. stycznia. Był rozruch na wyspie Reunion. Wojsko strzelało do ludu. Poległych i rannych jest 80 osób. Porządek przywrócony.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 11. stycznia.

Hotel George: PP. Augustynowicz Bron., z Woszczańca.

Hotel europejski: Papara Henryk, z Zubowmostów. — Paygart Stanisław, z Krzyweńkiego. — Truskolawski Leonard, z Płonnego.

Hotel Langa: Sługocki Zenon c. k. not., z Rozwadowa.

Hotel angielski: Bogdański Edward, z Zabłoćca. — Jaruntowski Jan, Załanowa. — Maurocordato Aleks., z Mołdawii. Ujejski Bron., z Lubszy.

Hotel krakowski: Jaworski Józef, z Juśkowic. — Krajewski Nik., z Czech.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 11. stycznia.

PP. Younga Wład., do Przemyśla. — Keplicz Wład., do Romanowa. — Lityński Edm., do Litwinowa. — Stojowski Stefan, do Ulhówka. — Tretter Miecz., do Rudenki. — Uhrynowski Józef, do Mołdawii. — Casail Kaj., adw., do Czerniowiec. — Popiel Sew., do Sanoka. — Zbyszewski Wiktor, do Rzeszowa. — Wysocki Flor., do Hrehorowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 11. stycznia 1869.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	330‴78	— 8 0	93.	Pn. b.sł.	0
2. god. po poł.	331 59	— 4 7	88	PZ. "	1
10. god. wiecz.	331.36	— 4.1	88.	"	10

Przegląd

spostrzeżeń meteorologicznych we Lwowie w grudniu 1868.

Średni stan barometru był 325.‴19 miary parysk. przy temperaturze 0° R.

Najwyższy 332.‴87 d. 10. wieczór.

Najniższy 316.‴74 d. 24. zrana.

Średnia temperatura była + 1·32° R.

Najwyższa była + 8·8° R. d. 7. w południe.

Najniższa była — 7·1° R. d. 10. zrana.

Średnie ciśnienie pary było 1.‴924 miary parysk.

Największe było 3.72 d. 7. w południe.

Najmniejsze było 0.‴87 d. 10. zrana.

Średnia wilgoć względna powietrza wynosiła 82.80%,

Największa 100% d. 2—3. w nocy.

Najmniejsza 39% d. 12. zrana.

Całkiem pogodny dzień był 1, mało pochmurnych 5. bardzo pochmurnych 21, całkiem posępnych 4.

Średnia pochmurność wynosiła 6.80.

Mgła była w 8 dniach, mróz w 16 dniach, między temi bez odwilży w 7 dniach, szron był w 3 dniach.

Dni z osadem było 12, między tymi z deszczem wyłącznie 9, ze śniegiem wyłącznie 0.

Ilość osadu atmosferycznego wynosiła 26.25‴ miary paryskiej.

Największa ilość w 24 godzinach była 6.‴12 d. 7.

Kierunek wiatru w % wyrachowany dzielił się w następujący sposób: Pn. 3.846, Pn.W. 1.282, W. 3.846, Pd.W. 19.231, Pd. 20.513, Pd.Z. 35.897; Z. 14.103, Pn.Z. 1.282.

Cisza była w 3 dniach, burza 4 razy.

Średnia siła wiatru 1 75.

Średnia na Ozonometrze Schönbeina była 7.12 przy 3 obserwacyach dziennych.

W porównaniu z normalną przeciętną był:

Stan barometru o 1.67 niższy, temperatura powietrza o 2.28° R. wyższa.

Ciśnienie pary o 0.‴36 wyższe, wilgoć powietrza o 4.1% mniejsza, ilość dni z osadem o 4 mniejsza.

Osadu o 8.‴10 większa, ozonu o 0.1 większa.

Dr. H.

TEATR.

Dziś: (przedst. polskie.) **„Nasi dziennikarze"**, komedya w 4 aktach z niemieckiego; po raz pierwszy, na dochód p. Józefa Baranowskiego.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs giełdy Lwowskiej.

(Złote austryackie; oprócz kupona bieżącego)

Effekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
Dnia 11. stycznia.								
Akc. gal. kol. ż. K. L.	213	25	213	25	213	—	214	—
Akc. kol. lw.-czer.	—	—	—	—	174	25	175	25
" banku hip. galic.	—	—	—	—	72	50	73	50
" pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	200	—
Kolej Lw.-Cz. Jassy	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. T. kr. gal. w m. k.	—	—		—	80	85	81	25
Listy z. T. kr. gal. w w. a.	77	20	77	20	77	—	77	10
Banku hip. gal.	88	—	88	—	88	—	88	40
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	68	65	69	5
detto W. X. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto Ksiest. Buk.	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	75	101	75
Pier. k. g. k. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto dtto II. "	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto Lw.-Cz. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto II. "	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	57	5	63
Dukat cesarski	—	—	—	—	5	63	5	70
Napoleondor	—	—	—	—	9	53	9	63
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	65	9	78
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	83	1	88
Rubel papier. rosyjski	—	-	—	—	1	61¼	1	63¾
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	77	1	78
Srebro	—	—	—	—	117	25	118	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 8 stycznia 1868

1. Dług publiczny.

(Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	65 90	66 10
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	74 —	74 50
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	76 —	77.—
Metaliki po 4½%	54.50	55 —
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	184 25	184 75
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	183.75	184 25
Przez. do wyl. z r. 1854	85 50	86 25
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	93.60	93 80
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	98 25	98 50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	114.20	114 40
Renty Como po 42 lir. aust.	21.—	21.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar
Niższej Austryi	87 75	88 25
Czech	91.75	92.50
Węgier	79 25	79 50
Galicyi	69 —	69 50
Siedmiogrodu	74.—	74 70
Bukowiny	69 —	69.50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	101 —	101 50

2. Akcye.

	pien.	towar
Banku narodowego	684 —	686.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	255 80	256 —
Niż.-austr. tow. eskomp. po 500 zł.	690.	692.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. szter.) z wpłatą 50%	219.75	220.25
Półn. ko. po 1000 zł. m. k.	2035 —	2040.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	310 90	311 10
Płud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	211.30	211 50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	174 50	175 50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	214 —	214 50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	174.75	175 50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	551.—	553.—
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	—.—	—.—

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	93.80	94 —
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	76 25	—.—
Galic. banku hyp. po 6%	88.25	88.75
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	93 —	93.25
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	107.25	107.50

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar
Kol. półn. po 100 złr. m. k.	92 50	93.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88.75	89.25
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 złr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 złr	97.25	97.75

5. Losy.

(za sztukę.)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	157.—	157.50
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	93.50	94.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	118.—	120.—
" " po 50 zł. w. a	—.—	— —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.—	33.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	—.—	— —
Salma " 40 " "	43 25	43 75
Palfiego " 40 " "	32 50	33.—
Clarego " 40 " "	38.—	39.—
St. Genois " 40 " "	34.—	35.—
Windischgrätza 20 " "	20 —	21 —
Waldsteina 20 " "	21.50	22.50
Keglevicha " 10 " "	14.50	15.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.75	15.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	— —	— —
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	100.10	100 30
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	100.30	100.50
Hamburg za 100 M. B.	88 25	88 35
Londyn za 10 ft. szt.	119 75	119 85
Paryż za 100 fr.	47 60	47.60

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto. pełnej wagi	5.68½	5.70
Korona	—.—	— —
20frankówka	9 55½	9.56 —
Rosyjski imperyał	— —	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	117.65	117.85

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 11. stycznia	złr	kr
5% Metaliki	60	40
" z procentami z maja i listopada	60	40
5% pożyczka narodowa	65	25
Losy z 1860 roku	92	20
Akcye banku wiedeńskiego	683	—
" " kredytowego	249	30
Londyn 10 funtów szterlingów	119	90
Srebro	117	75
" towarem	—	
Dukat pojedyńczy	5	69

DZIENNIK URZĘDOWY.

(72)

Obwieszczenie.

L. 6702. Z powodu równoczesnego rozpisania na dzień 16go marca b. r. nowego wyboru posła na sejm w okręgu wyborczym gmin wiejskich dawnych powiatów: Husiatyn-Kopyczyńce, ogłasza się niniejszem na podstawie §. 22. sejm. ordyn. wyborczej wykaz posiadaczy dóbr tabularnych, wedle §fu 14. sejm. ordynacyj wyborczej uprawnionych do wyboru posła w powyższym okręgu wyborczym.

Reklamacye przeciw temu wykazowi mogą być wniesione do c. k. prezydyum Namiestnictwa we Lwowie w przeciągu dni 14 od dnia tego obwieszczenia.

Reklamacye wniesione po terminie zostaną odrzucone jako spóźnione.

Uprawnieni do wyboru zostaną zawiadomieni o miejscu i godzinie przedsięwzięcia wyboru kartami legitymacyjnemi.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 8. stycznia 1869.

Wykaz

właścicieli dóbr tabularnych, uprawnionych do wyboru posła w grupie gmin wiejskich wedle §. 14. sejmowej ordynacyi wyborczej w okręgu wyborczym Husiatyn-Kopeczyńce.

Imię i nazwisko wyborcy	Nazwa tabularnej posiadłości	Imię i nazwisko wyborcy	Nazwa tabularnej posiadłości
Czajkowski Izydor	Nizborg nowy (część).	Skajewski Jan i Angela Janicka, Marcin i Honorat, Sędzimier i Helena Lasocianko	Nizborg nowy (część).
Groński Franciszek	" " "	Skibickiego Antoniego spadkobiercy	Wasylkowce (część).
Paprocki Teodor	Wasylkowce (część).	Skibicki Wicenty	Wasylkowce (część).
		Zabłocki Władysław	Nizborg nowy (część).

(49) **Edykt.** (3)

Nr. 55019. Ces. krol. sąd krajowy we Lwowie daje do wiadomości powszechnej, iż Jan Januszowski były komornik pograniczny obwodu Lwowskiego, na dniu 20go czerwca 1863 umarł, zarazem wzywa się wszystkich, którzyby prentensyę jaką do Jana Januszowskiego z jego urzędowania jako komornika pogranicznego, albo z powodu taks zaległych, lub też innych do sądowego przechowania złożyć się mających pieniędzy prywatnych rościć sobie mogli, ażeby pretensye swoje w przeciągu roku i dnia, rachując od dnia niniejszego ogłoszenia do c. k. sądu krajowego we Lwowie tem pewniej zgłosili, ile że po upływie tego terminu kaucya komornicza w kwocie 3000 złr. w. w. dla byłego komornika Jana Januszowskiego zapisana, a w stanie dłużnym części dóbr Bajkowce wedle Dom. 18, pag. 265 n. 34 i Dom. 358, pag. 201 n. 44 on. zaintabulowana z tychże dóbr wykreśloną zostanie.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 14. listopada 1868 r.

(71) **Edict.** (1)

Nro. 31687. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird zur Hereinbringung der wider **Jacob Allerhand, Rifka Reiss** und **Chane Lind** vom **Elias Mintzeles** als Cessionär der **Feige Mintzeles** ersiegten Forderung pr. 1023 fl. 75 kr. öst. W. s. N. G. die executive Veräußerung der Realität CNr. 60 & 61 3/4 in Lemberg bei diesem k. k. Landesgerichte am 15ten Februar 1869 um 10 Uhr Vormittag unter nachstehenden erleichternden Bedingungen abgehalten werden: 1) Zum Ausrufspreise wird der Schätzungswerth pr 11873 fl. 95 kr. angenommen werden. 2) Wer mitbieten will, ist verpflichtet bloß ein 3% Vadium im runden Betrage von 360 fl. öst. W., u. z.: entweder im Baaren, oder in Sparkassabücheln, oder in Pfandbriefen der galizischen ständischen Creditanstalt oder in Grundentlastungs-Obligationen nach dem Curse des Erlagstages, jedoch nie über den Nominalwerth berechnet, zu Handen der Licitations-Commission zu erlegen. Das Vadium wird dem Ersteher in den Kaufpreis eingerechnet, den übrigen Licitanten gleich nach der Licitation zurückgestellt werden. Falls **Elias Mintzeles** auf dessen im Lastenstande der zu veräußernden Realität sub Nr. 60 & 61 3/4, **Dom 105, pag. 346 n. 21 on. et Dom. 180, pag. 223 et 232 n. 42, 43 et 70 on.** haftenden ersiegten Forderung pr. 1023 fl. 75 kr. öst. W. s. N. G. ein Cautions-Instrument zur Sicherstellung des obbezeichneten Vadiums intabuliren wird, bleibt es demselben unbenommen, gegen Beibringung des des gedachten Cautions-Instrumentes und des neuesten, die Lastenfreiheit seiner Forderung nachweisenden Tabular-Zeugnisses, auch ohne Erlag eines Vadiums mitzulizitiren, welches Recht auch anderen Kauflustigen eingeräumt wird, wenn dieselben zur Sicherstellung ihres Vadiums ein von **Elias Mintzeles** zu Gunsten der Kauflustigen ausgestelltes auf dessen obzitirten ersiegten Forderung intabulirtes Cautions-Instrument mit dem obangeführten Tabular-Zeugnisse der Lastenfreiheit dieser Forderung beibringen werden. 3) Der Ersteher wird verbunden sein, innerhalb 30 Tagen nach rechtskräftiger Bestättigung des Licitationsactes das erste Drittel, in welches das Vadium eingerechnet werden wird, zu Gericht zu erlegen, hingegen binnen 30 Tagen nach rechtskräftig ergangener Zahlungsordnung die anderen zwei Drittel des Kaufpreises zu Gerichtshanden zu bezahlen, und hievon inzwischen die 5% Interessen vom Tage der phisischen Uebergabe der Realität bis zum Zahlungstage halbjährig decursive ans gerichtliche Erlagsamt abzuführen. Sollte diese Realität an dem obangesetzten Termine um den Ausrufspreis nicht hintangegeben werden können, so wird dieselbe um jeden Preis hintangegeben werden.

Rücksichtlich der Einsicht des Schätzungsactes werden die Kauflustigen an die h. g. Registratur, dagegen rücksichtlich des Tabularstandes an die Stadttafel, und rücksichtlich der über dieser Realität aushaftenden Steuern an das k. k. Steueramt gewiesen. Von dieser ausgeschriebenen Licitation werden sowohl Bittsteller, als auch die Schuldner und Hypothekar-Eigenthümer, als **Jacob Allerhand, Rifka Reis** und **Chane Lind**, sodann die bekannten Hypothekargläubiger zu eigenen Handen, dagegen die Cridamasse des **Salamon Leib Flecker** durch den Vermögensverwalter Hrn. **Saul Bernstein**, ferner die **Deborah Widrich** und rücksichtlich deren liegende Naßlaßmasse, dann **Abraham Lauterstein** unbekannter Existenz und Aufenthaltes, sowie im Falle seines Todes dessen gleichfalls unbekannten Erben, und endlich alle jene Gläubiger, denen der Licitationsbescheid, oder ein diesem nachfolgende Bescheid aus was immer für einem Grunde gar nicht, oder rechtzeitig nicht zugestellt werden könnte, oder die nach dem 1. April 1868 als dem Tage des ausgefertigten Tabularauszuges ins Grundbuch gelangen sollten, durch den denselben in der Person des Hrn. Landesadvocaten Dr. **Fraenkel** mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. **Maly** bestimmten Curator und durch die Edicte verständigt.

Vom k. k. Landesgerichte.
Lemberg, am 24. October 1868.

(65) **Concurs.** (1)

Nr. 47. Postmeistersstelle in **Wiśniowczyk** gegen Vertragsabschluß und 200 fl. Caution.

Bezüge des Postmeisters: Einhundert zwanzig Gulden Bestallung, zwanzig vier Gulden Amtspauschale, Vierhundert Gulden Botenpauschale jährlich, für Unterhaltung täglicher Botenfahrten zwischen **Wiśniowczyk** und **Chmielówka**.

Bewerber haben ihre Gesuche unter documentirter Nachweisung des Alters, Vermögens, Wohlverhaltens und der bisherigen Beschäftigung im Wege der vorgesetzten Behörde, und insoferne sie noch nicht im Staatsdienste stehen, im Wege ihrer zuständigen politichen Staatsbehörde binnen drei Wochen bei der k. k. Post-Direction in **Lemberg** einzubringen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.
Lemberg, am 5. Jänner 1869.

Konkurs.

L. 47. Posada poczmistrza w Wiśniowczyku za kontraktem i kaucyą 200 zł.

Pobory pocztmistrza: dotacya sto dwadzieścia zł., pauszale kancelaryjne dwadzieścia cztery zł., posłańcze czterysta zł. rocznie za utrzymywanie codziennej jazdy posłańczej między Wiśniowczykiem a Chmielówką.

Ubiegający się o tę posadę mają swe prośby z udowodnieniem wieku, majątku, zachowania się i dotychczasowego zatrudnienia w drodze przełożonej władzy, a w razie, gdyby jeszcze w służbie publicznej nie zostają, dotyczącej władzy politycznej w przeciągu trzech tygodni do c. k. galic. Dyrekcyi poczt we Lwowie wnieść.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.
Lwów, dnia 5. stycznia 1869.

(64) **Concurs.** (1)

Nr. 17339 ex 1868. Zur Wiederbesetzung der Postmeisterstelle am Bahnhofe **Staresioło** wird hiemit der Concurs eröffnet.

Die Bezüge bestehen in der Bestallung jährlicher 170 fl. und in dem Amtspauschale jährlicher 30 fl. Dagegen hat der zu ernennende Postmeister vor dem Amtstritte die Prüfung abzulegen und die Caution pr. 200 fl. zu leisten.

Die Bewerber haben sich binnen drei Wochen über das Alter, Wohlverhalten, Vermögen, über die jetzige Beschäftigung und ihre Schulbildung in den anher zu richtenden Gesuchen auszuweisen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.
Lemberg, den 5. Jänner 1869.

Konkurs.

L. 17339. Do obsadzenia posady pocztmistrza na dworcu kolejnym w Staremsiole.

Pobory pocztmistrza: dotacya sto siedmdziesiąt złr., i pauszale kancelaryjne trzydzieści złr.

Na tę posadę mianowany poczmistrz ma obowiązek złożenia egzaminu i kaucyi w kwocie 200 zł.

Ubiegający się o tę posadę mają w przeciągu trzech tygodni swe w dowody wieku, majątku, zachowania się i dotychczasowego zatrudnienia zaopatrzone prośby w drodze przełożonej, lub jeżeli w publicznej służbie nie zostają do dotyczącej władzy politycznej do c. k. Dyrekcyi poczt we Lwowie wnieść.

Z c. k. galic. Dyrekcyi pocztowej.
Lwów, dnia 5. stycznia 1869.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.